II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. januar 1984

om støtte i Campania til abrikosproduktionen

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(84/224/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3284/83 (2), særlig artikel 31,

efter i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have opfordret de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 28. marts 1983 gav den italienske regering i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, meddelelse om lovforslaget for regionen Campania vedrørende foranstaltninger til rationalisering af abrikosdyrkningen:

ifølge denne foranstaltning skal der i 1982 ydes 1 000 mio lire til abrikosdyrkerne; beløbet vil blive ydet i form af støtte på 200 000 lire pr. ha, forhøjet til 700 000 lire pr. ha i områder, der er særligt egnet til abrikosdyrkning;

efter gennemgang af støtten meddelte Kommissionen den italienske regering ved skrivelse af 3. juni 1983 bl.a., at denne støtte, der ydes på basis af det dyrkede areal, og som er forbeholdt først og fremmest de producenter, der af mangel på tidssvarende dyrkningsmetoder er stødt på afsætningsvanskeligheder i produktionsåret 1980/81, er en overtrædelse af en fælles markedsordning for frugt og grønsager; af denne grund og eftersom støtten heller ikke kan begrundes med henvisning til EØF-traktatens artikel 92, indledte Kommissionen proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, og opfordrede den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger;

som led i proceduren opfordrede Kommissionen de andre medlemsstater og andre berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger;

ved skrivelse af 2. august 1983 (nr. 6772) besvarede den italienske regering Kommissionens skrivelse af 3. juni 1983 og henledte Kommissionens opmærksomhed på, at de påtalte foranstaltninger falder ind under direktiv 72/159/EØF;

lovforslaget indeholder ingen elementer, der danner grundlag for at konkludere, at den påtænkte støtte falder ind under direktiv 72/159/EØF; en hektarstøtte, der ikke er betinget af investeringer, og som ikke beregnes på basis af investeringer, der er gennemført eller skal gennemføres, er en indkomststøtte og kan ikke behandles i henhold til nævnte direktiv; den italienske regering finder således ingen støtte for sit svar i regionens lovforslag;

(1) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
(2) EFT nr. L 325 af 22. 11. 1983, s. 1.
(3) EFT nr. C 221 af 18. 8. 1983, s. 2.

II

den pågældende støtte fremmer kunstigt en stigning i eller sikrer i det mindste den nuværende abrikosproduktion i Campania ; man kan på den anden side med rimelighed forvente, at støtten i praksis kan anspore til levering af det pågældende produkt til lavere priser end dem, der ville blive forlangt uden støtten fra de offentlige myndigheder ;

udbetalingen af et pristilskud for at sikre abrikosdyrkerne en garanteret pris er en national støtteforanstaltning, der påvirker selve producenternes indkomst ; den er derfor i strid med den fælles markedsordning for frugt og grønsager ;

der findes begrænsninger for medlemsstaternes beføjelser for at gribe direkte ind i de fælles markedsordninger, der omfatter fælles priser, der nu helt hører ind under Fællesskabets kompetence ; i EF-Domstolens faste retspraksis håndhæves dette princip, bl.a. ved dommen af 23. januar 1975 i sag 51/74 (1) ; i denne dom understreges det generelt, hvilket generaladvokaten har fremhævet i sin konklusion i sag 10/79, at når Fællesskabet har vedtaget en fælles markedsordning inden for en bestemt sektor, er medlemsstaterne dermed forpligtet til at undlade enhver foranstaltning, som kan ændre denne ordning eller påvirke dens rækkevidde ; i den henseende skal medlemsstaterne tage hensyn ikke alene til de udtrykkelige bestemmelser, men også til deres formål ;

støtten er et brud på princippet om, at medlemsstaterne ikke længere har beføjelse til ensidigt at træffe afgørelser om jordbrugernes indkomster i forbindelse med en fælles markedsordning ved ydelse af en sådan støtte ;

III

disse foranstaltninger kan påvirke samhandelen i Fællesskabet og forvride konkurrencen ved at favorisere de italienske producenter til skade for de øvrige medlemsstaters producenter, der søger at afsætte de samme produkter på Fællesskabets marked, og som ikke er omfattet af en lignende støtte ;

de pågældende foranstaltninger falder derfor ind under EØF-traktatens artikel 92, stk. 1 ; i traktatens artikel 92, stk. 1, er det fastsat, at støtte som omhandlet i nævnte stykke er uforenelig med fællesmarkedet ;

det drejer sig hverken om en foranstaltning til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, eller om en foranstaltning, der kan fremme et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den pågældende medlemsstats økonomi, og traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), og b), kan derfor ikke anvendes ;

den ekstraordinære støtte til de pågældende jordbrugeres indkomst er desuden en driftsstøtte til modtagerbedrifterne af rent bevarende karakter ; Kommissionen har altid generelt modsat sig en sådan støtte, da den ikke varigt kan lette udviklingen i den pågældende sektor ;

i betragtning af den ensartede økonomiske situation for tiden for jordbrugerne i samtlige medlemsstater, en situation, der er præget af stagnerende eller faldende indkomster over for stærkt stigende produktionsomkostninger, og endvidere i betragtning af den mærkbare eller endog skarpe konkurrence i Fællesskabet for de fleste landbrugsprodukters vedkommende, kan sådan støtte ændre samhandelens vilkår i en udstrækning, der er i modstrid med den fælles interesse ;

der findes derfor ikke noget forhold, der kan berettige Kommissionen til at lade den pågældende foranstaltning være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c) ;

det fremgår af det foregående, at den italienske regerings støtteforanstaltning ikke opfylder de betingelser, der kræves for, at den kan omfattes af én af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3 ;

selv hvis en undtagelse i henhold til artikel 92, stk. 3, havde været mulig, udelukker det forhold, at støtten til det pågældende produkt er i modstrid med den pågældende fælles markedsordning, at en sådan undtagelse kan komme i betragtning —

(1) Sag P.J. van der Hulst's Zonen / Produktschap voor siergewassen (Samling 1975, s. 79).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på 200 000 lire pr. ha, forhøjet til 700 000 lire pr. ha i områder med særlige forudsætninger for abrikosproduktion, der er indeholdt i lovforslaget for Campania om foranstaltninger til rationalisering af abrikosdyrkningen, er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 92 og 93.

Lovforslaget må derfor ikke vedtages, og nævnte støtte må ikke ydes.

Artikel 2

Italien træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre overholdelsen af denne beslutning. Senest en måned efter meddelelsen af beslutningen underretter den Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 1984.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen